

Sudijska priča broj 13:

Od Grbe se uči i u rudniku soli

Kada dobijete delegiranje za neki od evropskih kupova, pa shvatite da je domaćin rumunski klub iz sela po imenu Dež, pa onda ga pronađete na karti, ostaje vam samo da se tešite što ne idete u Novi Urengoj kao neki...

Iskustvo, koje i nije tako veliko što se tiče međunarodnog suđenja, govorilo mi je da je najbolje bilo tamo gde sam se najmanje nadao. Samo nekoliko dana nakon pojavljivanja delegiranja desilo se nešto što mi se verovatno neće desiti bar deset sledećih godina: saznao sam da mi je delegat niko drugi do Dragan Grbić-Grba. Već tada sam prestao da brinem o eventualnom čekanju na rumunskim aerodromima i ostalim (ne)očekivanim nedaćama.

Prvi dan je prošao u idealnim letovima, bez čekanja, prijatnom saznanju da ćemo biti smešteni u Klužu (veoma lepom gradu), gde će se i odigrati utakmica, kao i efikasnom tehničkom sastanku koji je Grba smestio u deset minuta. Na dan utakmice ljubazni domaćini su nam organizovali prepodnevni obilazak jednog od najvećih rudnika soli u Rumuniji. Kako je sa nama bio i kolega iz Makedonije, Ordanče Ambarkov iz Velesa, nije nam smetalo to što vodič ne zna ni reč engleskog, bar u početku... Sam ulaz u rudnik ne obećava puno. Nakon hodanja od stotinak metara kroz horizontalni hodnik kome se nije video kraj, naš vodič nam saopštava da do kraja hodnika ima još dva kilometra... Ovo saznanje je umalo prekinulo izlet, ali Grba ipak odlučuje da nastavi. Nakon novih 100 metara ipak shvatamo da je šetnji kraj, jer nam vodič nije objasnio da ne moramo preći cela 2 km. Ipak, iznenadna velika radost našeg delegata nije dugo trajala. Sledilo je spuštanje niz stotinak veoma uskih stepenica koje su vodile do lifta. Iskusno sam se veoma brzo spustio, jer da se Grba okliznuo ne bi ovo imao ko da opiše. Kolega Ordanče je hrabro ostao i napravio fotografiju na kojoj se vidi kako se silazi - nije greška - silazi niz uske stepenice. Nakon te lekcije, spuštanje liftom od 14 spratova i neverovatno lepa unutrašnjost jame ostali su u senci.

Još jedna zanimljivost vezana je za samu utakmicu. Početkom drugog seta primetio sam kako Grba, veoma ljut, ustaje i postrojava domaćina utakmice, a zatim ga nežno tapše po obrazu. Problem je stvorila zastava koja se pojavila na tribinama i na kojoj je Grba pročitao „Kosovo republika“. Ljubazno maženje domaćina i dozvola da se meč nastavi usledilo je kada je prišao bliže i shvatio da umesto „republika“, ipak piše „...je Srbija“.

U nadi da ću još koji put napolju suditi sa nekim od vas, puno sreće i uspeha u 2011.

Pozdrav, Boris Kolarević

P.S. 1: Pošto sam putovao sa Grbom, Borisom i Ordančetom, da i ja malo dosolim... Na aerodromu u Bukureštu pred poletanje za Kluž (moja utakmica je igrana u gradiću Zalau, sat i po vožnje od Kluža) pridružio nam se grčki sudija Georgios Georguleas. Njegov body mass index trenutno je tu negde kao i Grbin. Pre ulaska u mali avion ATR sprdali smo se na temu šta ako su u Beogradu i Atini izdali Grbi i Georgiosu sedišta jedno do drugog. Bilo je smešnih komentara, a još smešnije je bilo kad su se u prepunom avionu Georgios i Grba tužno zgledali shvativši da se upravo to i desilo: po kartama, trebalo je da budu smešteni jedan pored drugog. Ipak, u interesu bezbednosti leta, razdvojeni su. Uzgred, bili su jedini putnici koji nisu morali da se vežu – ni produžeci pojasa koji su im ponuđeni nisu mogli to da promene.

P.S. 2: Ko je sudio sa Grbom, zna da je i tokom najveće zime u torbi morao da ima sudijsku majicu kratkih rukava. Voli čovek da se raskomoti, pa to ti je... Raskomotio se i prilikom ulaska u avion na surčinskoj pisti, a onda smo Boris i ja odlučili da mu malko napakostimo, pa smo na minus 6 (duvao je i vetar) zakrčili prilaz stepenicama za ulazak u avion, kao tražeći pasoš i slično...

Raskomotio se Grba i prilikom vožnje u hladnom autobusu od terminala do aviona prilikom povratka iz Bukurešta, gde je takođe bilo minus 6. To smo već morali da slikamo... A najviše se raskomoćivao prilikom rigoroznih kontrola na rumunskim aerodromima: skidao je i cipele i kaiš... „K'o kurvu me skidaju, ... im ga!” - bio je očajnički uzvik nakon poslednje kontrole u Bukureštu. Viknu to i ode polako niz hodnik, sa nezavezanim pertlama na udobnim zimskim cipelama...

Sa dva P.S. dosolio: Dejan Jovanović

Napisano početkom januara 2011.